

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) 2016/1005 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 22ας Ιουνίου 2016

για την τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) όσον αφορά τις ίνες αμιάντου (χρυσοσίτη)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 68 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Σύμφωνα με την εγγραφή 6 του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 απαγορεύεται η παρασκευή, η διάθεση στην αγορά και η χρήση των ινών αμιάντου και των αντικειμένων και μειγμάτων που τις περιέχουν κατόπιν εκούσιας προσθήκης.
- (2) Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να εξαιρούν από την απαγόρευση τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση διαφραγμάτων που περιέχουν ίνες χρυσοσίτη στις υπάρχουσες ηλεκτρολυτικές εγκαταστάσεις Στην περίπτωση αυτή περιλαμβάνεται και η δυνατότητα να εξαιρούν τη διάθεση στην αγορά των ινών χρυσοσίτη που προορίζονται για την κατασκευή ή τη συντήρηση των εν λόγω διαφραγμάτων και τη χρήση των ινών χρυσοσίτη για τους σκοπούς αυτούς.
- (3) Από τις πέντε εγκαταστάσεις ηλεκτρόλυσης για τις οποίες ανέφεραν⁽²⁾ τα κράτη μέλη το 2011 ότι είχαν χορηγήσει εξαιρέσεις, μόνο δύο, η μία στη Σουηδία και η άλλη στη Γερμανία, εξακολουθούν να βρίσκονται σε λειτουργία.
- (4) Στις 18 Ιανουαρίου 2013, σύμφωνα με την υποχρέωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 της εγγραφής 6, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Χημικών Προϊόντων (εφεξής «ο Οργανισμός») να εκπονήσει φάκελο του παραρτήματος XV, σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 1 του κανονισμού REACH, με στόχο να απαγορευθούν η διάθεση στην αγορά και η χρήση διαφραγμάτων που περιέχουν χρυσοσίτη. Στις 17 Ιανουαρίου 2014 ο Οργανισμός οριστικοποίησε τον φάκελο του παραρτήματος XV, στον οποίο προτάθηκε να τροποποιηθεί ο υφιστάμενος περιορισμός με δύο μέτρα: πρώτον, με τον περιορισμό της διάρκειας των εξαιρέσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη για τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση διαφραγμάτων που περιέχουν χρυσοσίτη και ινών χρυσοσίτη που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη συντήρησή τους έως τις 31 Δεκεμβρίου 2025 και, δεύτερον, με την εξουσιοδότηση των κρατών μελών να επιβάλλουν την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων που επιτρέπουν την καλύτερη παρακολούθηση και επιβολή.
- (5) Ο φάκελος τέθηκε στη συνέχεια σε δημόσια διαβούλευση και υποβλήθηκε προς εξέταση στην επιτροπή αξιολόγησης κινδύνων (στο εξής «RAC») και την επιτροπή κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης (στο εξής «SEAC»).
- (6) Στις 26 Νοεμβρίου 2014 η RAC ενέκρινε γνώμη στην οποία συμπεραίνεται ότι οι εργαζόμενοι στη μία εγκατάσταση δεν εκτίθενται σε χρυσοσίτη, ενώ στην άλλη η έκθεση ελαχιστοποιείται με μέτρα διαχείρισης του κινδύνου που κρίθηκαν αποτελεσματικά για τον περιορισμό των δυνητικών κινδύνων από τη χρήση χρυσοσίτη σε επίπεδο κινδύνου χαμηλού επιπέδου ανησυχίας. Η γνώμη κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει απελευθέρωση χρυσοσίτη στο περιβάλλον και, ως εκ τούτου, τα οφέλη για την υγεία και το περιβάλλον από το άμεσο κλείσιμο των δύο εγκαταστάσεων θα ήταν αμελητέα. Επιπλέον, λόγω ειδικών συνθηκών σχετικών με την τεχνολογία και τη διαδικασία παραγωγής στη μία από τις εγκαταστάσεις, δεν ήταν δυνατόν να εξευρεθεί κατάλληλη εναλλακτική λύση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1.

⁽²⁾ Εξαιρέσεις που χορηγήθηκαν από τα κράτη μέλη της ΕΕ και τις χώρες ΕΟΧ-ΕΖΕΣ για τον αμιάντο που ορίζονται στα άρθρα σύμφωνα με την εγγραφή 6 του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (REACH).
<http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/13170>

- (7) Για να υλοποιηθεί ο στόχος της σταδιακής κατάργησης της χρήσης του χρυσοσίτη στην ΕΕ και για να βελτιωθούν η σαφήνεια και η διαφάνεια της ισχύουσας εξαίρεσης, η RAC συμφώνησε με την προτεινόμενη τροποποίηση που περιλαμβάνεται στον φάκελο του παραρτήματος XV. Η γνώμη κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι είναι αναγκαία η ανάληψη δράσης σε επίπεδο της Ένωσης.
- (8) Στις 9 Μαρτίου 2015 η SEAC ενέκρινε γνώμη στην οποία επισημάνθηκε ότι στη μία εγκατάσταση οι περιέχουσες αμιάντο κυψέλες πρόκειται να αποσυναρμολογηθούν μέχρι το 2025 και ότι στην άλλη, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του υπευθύνου της εγκατάστασης, οι δοκιμές σχετικά με το επίπεδο παραγωγής κατά τις οποίες χρησιμοποιούνταν διαφράγματα χωρίς χρυσοσίτη στην υφιστάμενη εγκατάσταση θα είχαν ως αποτέλεσμα την πλήρη αντικατάστασή του το αργότερο έως το 2025. Η SEAC κατέληξε επίσης στο συμπέρασμα ότι η άμεση παύση λειτουργίας της εν λόγω εγκατάστασης θα είχε κόστος λόγω της απώλειας προστιθέμενης αξίας και θέσεων εργασίας και έλαβε υπόψη της τη δέσμευση του υπευθύνου της εν λόγω εγκατάστασης ότι όλες οι εισαγωγές χρυσοσίτη επρόκειτο να σταματήσουν έως τα τέλη του 2017. Λαμβάνοντας υπόψη τον γενικό στόχο σταδιακής κατάργησης της χρήσης χρυσοσίτη στην ΕΕ και με στόχο τη βελτίωση της σαφήνειας και της διαφάνειας της υπάρχουσας εξαίρεσης, η SEAC ανέφερε ότι η διάρκεια των εξαιρέσεων που χορηγούν τα κράτη μέλη για τη διάθεση στην αγορά διαφραγμάτων και ινών πρέπει να περιοριστεί έως το τέλος του 2017. Κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προτεινόμενη τροποποίηση των υφιστάμενων περιορισμών, όπως τροποποιήθηκε από τη SEAC, αποτελεί το καταλληλότερο μέτρο σε επίπεδο Ένωσης.
- (9) Η εκτελεστική απόφαση 2013/732/ΕΕ της Επιτροπής⁽¹⁾, για τον καθορισμό των συμπερασμάτων σχετικά με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (ΒΔΤ) βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ περί βιομηχανικών εκπομπών (ΟΒΕ) ορίζει ότι η χρήση διαφραγμάτων αμιάντου δεν αποτελεί ΒΔΤ και ότι αντιστοίχως οι όροι αδειοδότησης για εγκαταστάσεις χλωρο-αλκαλίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να επικαιροποιηθούν μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου 2017, έτσι ώστε οι εγκαταστάσεις αυτές να παύσουν να χρησιμοποιούν διαφράγματα αμιάντου από την εν λόγω ημερομηνία. Ωστόσο, σε αντίθεση με την περίπτωση των κυψελών υδραργύρου που δεν θεωρούνται σε καμία περίπτωση ΒΔΤ, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, σε ειδικές και εξαιρετικές περιπτώσεις, τα διαφράγματα αμιάντου μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε μια συγκεκριμένη εγκατάσταση για σαφώς καθορισμένο μεγαλύτερο χρονικό διάστημα και σύμφωνα με όρους που συνάδουν με τους περιβαλλοντικούς στόχους της ΟΒΕ, υπό τον όρο ότι οι προϋποθέσεις και η διάρκεια της εν λόγω χρήσης ορίζονται κατά τρόπο νομικά δεσμευτικό.
- (10) Μετά την έγκριση της γνώμης της SEAC ο υπεύθυνος της εγκατάστασης στην οποία προβλέπεται να ολοκληρωθεί η αντικατάσταση έως το 2025 υπέγραψε δεσμευτική συμφωνία με τις αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η σταδιακή αντικατάσταση των διαφραγμάτων που περιέχουν χρυσοσίτη με εναλλακτικό υλικό από το 2014 και μετά και να επιτευχθεί η πλήρης αντικατάστασή τους το αργότερο έως τις 30 Ιουνίου 2025. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο η διάρκεια της εξαίρεσης που χορηγούν τα κράτη μέλη σχετικά με την άδεια χρήσης διαφραγμάτων που περιέχουν χρυσοσίτη και ινών χρυσοσίτη που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για τη συντήρησή τους να περιοριστεί έως τις 30 Ιουνίου 2025 το αργότερο.
- (11) Επιπλέον, παρά το ότι, βάσει της δεσμευτικής συμφωνίας, ο υπεύθυνος της εγκατάστασης συμφώνησε να σταματήσει τις εισαγωγές ινών χρυσοσίτη και διαφραγμάτων που περιέχουν χρυσοσίτη έως τα τέλη του 2017, στη συνέχεια επιβεβαίωσε ότι οι εισαγωγές έχουν ήδη παύσει, καθώς έχει προμηθευτεί επαρκείς ίνες χρυσοσίτη για τη διαχείριση της μετάβασης προς ένα εναλλακτικό υλικό. Κατά συνέπεια, είναι σκόπιμο να καταργηθεί η δυνατότητα των κρατών μελών να επιτρέπουν τη διάθεση στην αγορά διαφραγμάτων που περιέχουν χρυσοσίτη και ινών χρυσοσίτη αποκλειστικά για τη συντήρησή τους.
- (12) Θα πρέπει να υποβάλλεται έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την ποσότητα χρυσοσίτη που χρησιμοποιείται σε διαφράγματα χρυσοσίτη στις εγκαταστάσεις που τελούν υπό εξαίρεση. Η νομοθεσία της Ένωσης σχετικά με την προστασία της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων ήδη προβλέπει ότι οι εργοδότες υποχρεούνται να μειώνουν στο ελάχιστο την έκθεση των εργαζομένων στις ίνες χρυσοσίτη και εν πάση περιπτώσει κάτω από μια καθορισμένη οριακή τιμή. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν αυστηρότερες οριακές τιμές για τις εν λόγω ίνες στον αέρα και μπορούν να απαιτούν την τακτική μέτρηση/παρακολούθησή τους. Τα αποτελέσματα κάθε μέτρησης/παρακολούθησης πρέπει να περιλαμβάνονται στην έκθεση.
- (13) Ζητήθηκε η γνώμη του φόρουμ ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τον έλεγχο εφαρμογής και ελήφθησαν υπόψη οι συστάσεις του.
- (14) Συνεπώς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (15) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 133 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006,

(¹) Εκτελεστική απόφαση 2013/732/ΕΕ της Επιτροπής, της 9ης Δεκεμβρίου 2013, για τον καθορισμό των συμπερασμάτων σχετικά με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές (ΒΔΤ) βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί βιομηχανικών εκπομπών όσον αφορά την παραγωγή χλωρο-αλκαλίων (ΕΕ L 332 της 11.12.2013, σ. 34).

(²) Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 22 Ιουνίου 2016.

Για την Επιτροπή
Ο Πρόεδρος
Jean-Claude JUNCKER

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο παράρτημα XVII η παράγραφος 1 στη στήλη 2 της εγγραφής 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Απαγορεύονται η παρασκευή, η διάθεση στην αγορά και η χρήση των ινών αυτών και των αντικειμένων και μειγμάτων που τις περιέχουν κατόπιν εκούσιας προσθήκης.

Ωστόσο, εάν η χρήση διαφραγμάτων που περιέχουν χρυσοσίλη σε ηλεκτρολυτικές εγκαταστάσεις που βρίσκονται σε λειτουργία στις 13 Ιουλίου 2016 αποτελεί αντικείμενο εξαίρεσης που χορηγήθηκε από κράτος μέλος σύμφωνα με το κείμενο της παρούσας παραγράφου που ίσχυε μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία, το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται έως την 1η Ιουλίου 2025 στις εν λόγω εγκαταστάσεις για τη χρήση των προαναφερθέντων διαφραγμάτων ή χρυσοσίλη που χρησιμοποιείται αποκλειστικά για τη συντήρηση των διαφραγμάτων αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω χρήση πραγματοποιείται σύμφωνα με τους όρους άδειας που καθορίζονται βάσει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

Κάθε μεταγενέστερος χρήστης που επωφελείται αυτής της εξαίρεσης αποστέλλει, έως τις 31 Ιανουαρίου κάθε ημερολογιακού έτους, στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η εν λόγω ηλεκτρολυτική εγκατάσταση, έκθεση στην οποία αναφέρεται η ποσότητα χρυσοσίλη που χρησιμοποιείται σε διαφράγματα βάσει της εξαίρεσης. Το κράτος μέλος διαβιβάζει αντίγραφο της έκθεσης αυτής στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Όταν, για λόγους προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, ένα κράτος μέλος απαιτεί την παρακολούθηση του χρυσοσίλη στον αέρα από τους μεταγενέστερους χρήστες, τα σχετικά αποτελέσματα περιλαμβάνονται στην εν λόγω έκθεση.

(*) Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17)».